

9/2005
ZDARMA

Datum vydání: 2. listopadu 2005

Bludovan

SBĚR NEBEZPEČNÝCH A OBJEMNÝCH ODPADŮ

bude v naší obci proveden dne: **5. 11. 2005 - sobota**

!! POZOR ZMĚNA !!

SVOZU NEBEZPEČNÝCH A OBJEMNÝCH ODPADŮ

Upozorňujeme občany, že kvůli uzavírce ulice 8. května z důvodu výstavby kanalizace nebude proveden svoz nebezpečných a objemných odpadů na stanovišti u obchodu „U Urbana“. Svoz tedy začne v 7:00 hod. na parkovišti „U Nové“ a dále bude pokračovat na místech dle vyvěšených letáků.

od 7:00 do 8:00 hod.
Parkoviště u „NOVÉ“

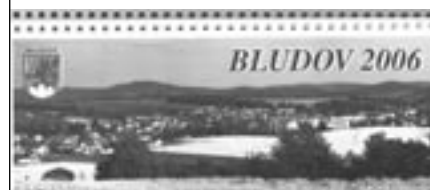
od 8:15 do 9:15 hod.
Horní konec – Pod lipami

od 9:30 do 10:30 hod.
Parkoviště u „MONÁDY“

od 10:45 do 11:45 hod.
Střed obce – areál „HASIČARNA“

KALENDÁŘ BLUDOVA

Kalendář na rok 2006 /čtrnáctidenní, stolní, foto/ s bludovskými motivy v ceně 80,- Kč můžete zakoupit v Kulturním domě, Zámecké oranžérii, Zámecké cukrárně, v trafice U Zámku a v Drogerii Bludovská.

Babička

V kulturním domě můžete zakoupit knihu B. Němcové Babička s ilustracemi A. Kašpara za 268,- Kč /vydáno v r. 1995 ke 140. výročí prvního vydání v r. 1855/.

Informace týkající se občanských průkazů

§ 24 odst. 2 zákona č.328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů

Občanské průkazy bez strojově čitelných údajů, vydané do 31. prosince 2003, pozbývají platnosti nejpozději 31.12.2008 s výjimkou občanských průkazů vydaných občanům narozeným před 1. lednem 1936.

Sdělení Ministerstva vnitra ČR

K opuštění území k cestě do států Evropské unie lze jako cestovní doklad použít i občanský průkaz se strojově čitelnými údaji, pokud nemá oddělenou vyznačenou část. Od 1. ledna 2006 nelze k cestám používat

občanské průkazy typu identifikační karty **bez strojově čitelných údajů.**

Mohou vzniknout problémy při společném cestování dětí zapsaných v občanském průkazu rodičů, pokud tyto děti nebudou mít vlastní cestovní doklad. Rodiče neprokáží státní občanství dítěti zapsanému v jejich občanském průkazu, neboť do OP se zapisují i děti - cizinci.

Z uvedených důvodů se nedoporučuje cestování dětí zapsaných v OP rodičů bez vlastního cestovního pasu.

Informace Obce Bludov PRO ZÁJEMCE O VÝSTAVBU RODINNÉHO DOMU.

Obec Bludov opakovaně zveřejňuje

**záměr prodat pozemek p.č. 829/4
v k.ú. Bludov – v lokalitě V Potokách.**

Jedná se o pozemek o výměře 937 m2 určený pro výstavbu rodinného domu při nutnosti dodržení regulativů územního plánu, přičemž zdůrazňujeme, že dříve upřednostňovaná výstavba rodinného domu s provozovnou není podmínkou.

mapový podklad

KULTURNÍ OKÉNKO

Jubilanti

Sbor pro občanské záležitosti v Bludově gratuluje jubilantům

V listopadu 2005 oslaví:

Závodný Jan	8.května	70
Kašparová Věra	Na Hradě	70
Konečný Stanislav	Tř.A. Kašpara	75
Hnát Josef	Dr. Březiny	75
Matýsek Miroslav	Lázeňská	80
Pecháčková Ludmila	Boženy Němcové	81
Směšný Jan	Tř.A. Kašpara	82
Kotrlý Josef	Na Hradě	82
Divišová Jiřina	Lázeňská	83
Langr Antonín	U Rybníčku	84
Fričová Zora	Dr. Březiny	84
Zajícová Filoména	Nerudova	86
Březinová Ludmila	Špalkova	93

Dne 15. listopadu oslaví paní **KAŠPAROVÁ VĚRA** 70. narozeniny. Vše nejlepší přejí hasiči Bludov.

POZVÁNKA na listopad 2005

Čt	17. 11.	6:00	Zájezd do Polska – Klodzko
		14:00	Koncert KPH Zámeček
Pá	18. 11.	18:00	Zahájení výstavy Můj koníček
So	19. 11.	6:00	Zájezd na Limonádový Joe
Ne	20. 11.	17:00	Divadelní představení
Pá	25. 11.	16:00	Dětská diskotéka
		18:00	Koncert – oranžerie
Ne	27. 11.	16:00	1. adventní koncert - kostel
19. 11. – 2. 12.			výstava Můj koníček
Pá	2. 12.	16:00	Dětská mikulášská besídka
So	3. 12.	14:00	Mikulášská beseda pro důchodce
Ne	4. 12.	14:00	Dětská mikulášská besídka- KD
Po	5. 12.	16:00	Dětská mikulášská besídka - Bludovská

Kulturní dům Bludov pořádá zájezd do

Valašského muzea v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm

Sobota 10. prosince 2005
Odjezd od KD v 7:00 hodin

- Vánoce na dědině /Valašská dědina/
 - Vánoční jarmark /Dřevěné městečko/
- CENA ZA CESTU 180,- Kč**

Vzpomínka

Dne 3. listopadu 2005 vzpomene smutné 8. výročí úmrtí paní

Marie Schauerové

Kdo jste ji znali a měli rádi, vzpomeňte s námi. Manžel, synové Miroslav, Antonín a dcera Marie s rodinami.

Dne 13. listopadu 2005 vzpomene 5. výročí, co nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek a dědeček pan

Josef Grúz z Bludova

Za vzpomínku děkuje manželka a děti s rodinami.

Dne 7. listopadu vzpomene 1. smutné výročí úmrtí mojí milované maminky, babičky a prababičky paní

Květoslavy Stonové

Kdo jste ji měli rádi, věnujte jí prosím tichou vzpomínku. Vzpomíná dcera a vnuci s rodinami.

Kdo tě znal, ten zná naši bolest, ten ví co jsme v Tobě ztratili.

Dne 10. listopadu uplynou 2 roky od úmrtí pana

Františka Stuchlého

S láskou vzpomínají manželka a syn s rodinou.

Kulturní dům Bludov pořádá zájezd do Divadla Šumperk na

Limonádový Joe aneb Koňská opera

Jiří Brdečka, Vlastimil Hála a Jan Rychlík
V sobotu 19. listopadu 2005

Odjezd od KD Bludov v 16:30 hodin.

Cena: vstupenka a cesta 120,- Kč

Přihlášky v KD Bludov

„Vrátím se a se mnou přijde zákon.“

Takový slib, je-li jednou vyřčen, musí být splněn. A dlužno říci, že hrdina, o němž je řeč, tento slib beze zbytku a doslova plní. Stále se vrací mezi nás. I když je tomu už více než šest desítek let, co nás navštívil poprvé.

Kulturní dům Bludov Vás zve na
výstavu sbírek a výrobků

MŮJ KONÍČEK V.

Zahájení v pátek 18. listopadu
2005 v 18:00 hodin

- Kulturní program
- Úvodní slovo – vystavovatelé

Výstava bude otevřena:

- Sobota a neděle 19. a 20. listopadu od 9 do 16 hod.
- Po – Pá 21. 11. – 25. 11. od 14 do 17 hod.
- Po – Pá 28. 11. - 2. 12. od 8 do 17 hod.

-vstupné dobrovolné-

Sbor pro občanské záležitosti v Bludově vás srdečně zve na

TRADIČNÍ MIKULÁŠSKOU BESEDU PRO DŮCHODCE

V sobotu 3. prosince 2005
ve 14:00 hodin

Program:

Vánoční pásmo - děti z MŠ Bludov
Vystoupení dětského pěveckého sboru Arietta Mohelnice
Slovácká krojovaná dechová hudba
Vičnovjanka (15:00 hod)

K tanci a poslechu hraje Mirox
Pečení perníčků
občerstvení
tombola

-vstupné dobrovolné-

Kulturní dům Bludov vás zve na divadelní představení

DIVADLO KLAUNIKY

uvádí

volnou improvizací revui na motivy Jaroslava Haška

**Voličská kampaň Strany mírného pokroku
v mezích zákona tedy přírodního**

Hrají:

V rolích poslanců SMP vystoupí spoluobčané s mentálním handicapem

Jaroslav Burian, Olda Malý, Tomáš Halm, Jan Dubenský,
Michal Šorm, Lucka Kmoníčková, Aleš Hanuš, Ivan Slavíček,
Jarek Peřina, Katka Prokešová, Šárka Holoubková

V rolích předsedů klubu SMP herci

Lenka Hušková, Anička Kubějová, Monika Homolová

V roli anděla strážného SMP
Marcela Valerie Serrenni

Neděle 20. listopadu 2005, začátek 17.00 hod.

Vstupné 30,- Kč

Projekt „Voličská kampaň Strany mírného pokroku v mezích zákona tedy přírodního“ je zcela jedinečnou integrační aktivitou, pro níž byla zvolena forma divadelního happeningu. Happening je výsledkem společné činnosti zdravých a handicapovaných osob, umožňuje otevřený náhled do světa mentálně postižených a nastavuje zrcadlo světu, který zdravým připadá běžný.

„Voličská kampaň“ je inspirována Jaroslavem Haškem a jeho Stranou mírného pokroku v mezích zákona. Formou je „parlamentní jednání poslanců“ této strany, kde jsou prodiskutována s nadsázkou různá témata, diskuze umožňuje i zapojení diváků a dotýká se základů demokracie. „Kampaň“ nepostrádá humor a nadhled. Dochází zde ke vzácným a neopakovatelným okamžikům souznění a porozumění, které mohou být klíčem k lidskému srdci a novému pohledu na náš společný svět. Projekt má jednak velký význam pro zdravé publikum, jednak posiluje osobnosti mentálně postižených spolupracovníků. Mají možnost plnohodnotné seberealizace na veřejnosti v kulturních zařízeních po celé republice, možnost úspěchu a ocenění. Práce na projektu je vede k tvorbě, přemýšlení, ke schopnosti vyjádřit svůj názor.

TANEČNÍ PRO DOSPĚLÉ

Výuka tanců latinskoamerických,
standardních, country,
ale i moderních a etnických
pod vedením
pana Michala Juráska, absolventa
taneční konzervatoře.

6. lekcí v ceně 250,- na osobu
příhlášky tanečních párů i jednotlivců v KD
Zahájení 20.10.2005 ve 20:00 hod.
v KD Bludov.

Kruh přátel hudby Bludov Vás zve na

Koncert
ČESKÉ SAXOFONOVÉ KVARTETO
ČTVRTEK 17. LISTOPADU 2005 ve 14:00 hodin
Zámek Bludov

Účinkují:

Roman Fojtíček – soprán, alt saxofon Radim Kvasnica – alt, soprán saxofon
Otakar Martinovský – tenor saxofon Zdenko Kašpar - baryton saxofon

V programu zazní skladby:

Henry Purcell, Milan Išlo, Alexander Glazunov,
Pierre Vellones, George Gershwin

- vstupné 30.- Kč -

Zveme vás
V pátek 25. 11. 2005
v 18:00 hod.
do **ZÁMECKÉ ORANŽÉRIE**
na koncert

GRAZIOSO QUINTETT

soubor zobcových fléten s kytarou
absolventů ZUŠ Šumperk

Program:
renesanční tance
barokní sonáty
skladby ve svingovém rytmu
J. Joplin: Ragtime
J. Ježek: Písně

-vstupné dobrovolné-

POZVÁNKA NA
1. ADVENTNÍ KONCERT

Neděle 27. listopadu 2005
v 16:00 hodin
v kostele sv. Jiří v Bludově

ÚČINKUJÍ

VARHANY
Robert a Marcel Poislovi

Výtěžek z koncertu bude
věnován dětskému domovu Šumperk.

Oznámení o zrušení

Přehlídka dětských a mládežnických kapel a jednotlivců se
zaměřením na folk, country a trampské písně **FOTRC**
se pro malý počet přihlášených účastníků ruší.

Kulturní dům Bludov zve všechny děti a rodiče
na

Dětskou mikulášskou besídku
s Mikulášem, čertem a andělem

Účinkují : *Skupina historického šermu „Páni z Bludova“*

Neděle 4. prosince 2005
v 14:00 hodin

Můžete si přinést dárky pro své děti (označené jménem),
které se budou při nadílce rozdávat.

Vstupné 20,- Kč
nebo čertovské rohy

BLUDOVSKÉ ZAJÍMAVOSTI

Z bludovských kronik...

...Od r. 1951 zůstal Bludov bez pekaře.... Chléb pro celou dědinu se přivážel do prodejen Pramen v Bludově z pekáren Severomoravských mlýnů ze Šumperka... Snahy MNV o otevření aspoň jedné pekárny se nesetkaly s úspěchem... Rovněž žádosti o povolení prodejny volného mléka nebylo vyhověno. ...1. ledna 1952 byl zrušen hostinec v Národním domě, jeden z nejživějších a nejvíce navštěvovaných hostinců v Bludově. ...V listopadu téhož roku opustil hostinský hostinec Na Zámečku, který býval oblíbeným výletním místem bludovských a šumperských obyvatel... Zámeček obdržely státní statky a zřídily tam byty pro své zaměstnance. V Bludově teď zbývají ještě 4 hostince, nepočítáme-li restauraci na nádraží Bludov... Všechny tyto hostince jsou začleněny do oblastních komunálních podniků v Šumperku. Název hostinec byl nahrazen názvem pohostinství... 28. 8. 1952 byla zrušena jedna ze tří prodejen masa v Bludově, 1. 9. 1952 byla znárodněna dosud družstevní mlékárna... V první polovině srpna dokončili dělníci průmyslového podniku UMEZ montáže pluhů na nádraží Bludov. Součástky těchto těžkých víceradličných pluhů pro orání traktorem byly sem poslány ze Sovětského svazu a bylo jich takové množství, že byly z vlaků vykládány i na cestu k nádraží a na louku za cestou. Cesta

jimi byla tak zastavěna, že se po ní projelo jenom s velkou opatrností. Z Bludova byly smontované pluhy odesílány drahou do všech částí ČSR... Koncem roku byl celý podnik přeložen do Olomouce. Na jeho místo byla usazena krajská opravna traktorových stanic... Ke konci r. 1952 zakázal ONV v Šumperku komunálními podnikům v Šumperku těžiti písek v pískolomu pod bývalou panskou školkou z toho důvodu, že se při kopání písku nedbá opatření na ochranu veřejných zájmů a na ochranu lidských životů... V prosinci 1951 byl v pískolomu zasypán dělník... Masa písku jej srazila k zemi, když utíkal od stěny, kterou právě podkopával... Závady vytčené byly odstraněny a zastavená těžba zakrátko obnovena... Poštovní úřad s telegrafním a telefonním provozem byl umístěn od r. 1951 v zámku... Poštu roznášeli 3 listonoši. Telefonní ústřednu obstarávala pomocná síla. Mimoobvodní zásilky byly přiváženy a odváženy dvakrát denně jednokoňským povozem na bludovské nádraží nebo z nádraží na poštu. V r. 1952 bylo v obvodu pošty rozneseno kolem 5000 balíků, pošty listovní rozneseno okrouhle 15000 kusů měsíčně, nepočítaje v to zásilky doporučené, kterých bylo průměrně 1500 kusů měsíčně. Novou službou pro poštovní úřad byla tzv. novinová služba /PNS/, různá inkasa, důchodové výplaty aj... Telefonních účastníků v Bludově v r. 1952 bylo 30... Osobní doprava, záležející hlavně

v dopravě průmyslového dělnictva do závodů do Šumperku a zpět a bludovského občanstva nakupujícího v Šumperku potraviny a textilie, dala se hlavně autobusem. Přes Bludov vedly 2 autobusové linky – ze Šumperka do Zábřeha /Vyšehorí, Postřelmůvek, Rovensko, Zábřeh/ a ze Šumperka do Štítů /Klášteřec, Olšany, Bušín, Bukovice, Štítý... Autobusy bývaly při jízdě plně obsazeny, mnohdy přeplněny. Stalo-li se, že autobus pro nepředvídané překážky nebo poruchy nejel, dělníci do Šumperka do práce pěšky nešli. Tuto okolnost nutno uvést na rozdíl proti dobám asi před 20-30 lety, kdy bludovští bez nároku a námahy chodili do Šumperka a zpět jenom pěšky... Přibývalo těch, kteří jezdili do práce na motocyklech, ubývalo valem těch, kteří jezdili na obyčejném jízdním kole... Odlehlost nádraží a zastávky Chromeč byla příčinou, že se železniční doprava na kratší cesty dalo používalo. ... Soukromá nákladní autodoprava byla již před r. 1952 zrušena... Litř beznínu byl za 40 Kč... Místnímu národnímu výboru v Bludově bylo odebráno Okr. n. výborem osobní auto, kterého MNV používal k služebním cestám od r. 1945. Auto bylo totiž shledáno jako lehkou postradatelné a nákladné. Náhradou byl přidělen MNV motocykl zn. Jawa... Přehled o počtu motorových vozidel v Bludově v r. 1952 - nákladních aut 4 /3 mlékárna, 1 Sev. mlýny/, osobních aut 10, traktorů 3, motocyklů asi 87, lidových vozítek 1.

Tělovýchovná jednota Sokol v Bludově – první část

Spolky a spolkový život jejich členů v Bludově od konce 19. století IX. pokračování

V neděli 19. září 1897 odpoledne se sešlo 19 občanů, z nichž jeden byl ze Šumperka, ostatní z Bludova a založili Tělovýchovnou jednotu Sokol v Bludově. Mezi zakládajícími členy byli tři učitelé bludovské školy – Rudolf Kordas, Vladimír Valenta a Karel Talpa. Starostou Sokola byl zvolen rolník Jan Jáně, t.č. starosta obce. Starostovým náměstkem byl zvolen učitel Vladimír Valenta, náčelníkem učitel Rudolf Kordas, zapisovatelem učitel Karel Talpa. Ostatní zakládající členové: rolník Jan Benda, strojník František Ston, tkadlec Hynek Směšný, rolník Petr Plod, tkadlec Josef Pězl, tkadlec Jan Beneš, solicitátor František Kozák, obuvník Antonín Řežucha, krejčí Karel Motyka, písař Jan Knypl, rolnický syn Josef Březina, prodavač Antonín Vaněk, rolnický syn Josef Zatloukal, rolnický syn Antonín Kulhaj a šumperský úředník Josef Půst. Slavnostní zakládající schůze se zúčastnil JUDr. Richard

Rudolf Kordas

Fischer, advokát z Olomouce a bratr Jungmann – předseda středomoravské sokolské župy. Ustavující valné hromadě předcházelo

vypracování stanov a jejich schválení c. a k. Markrabstvím Moravy v Brně. Toto vše v tajnosti připravil Rudolf Kordas. Žádný ze zakladatelů ostatních místních spolků nevěnoval spolkové činnosti tolik volného času, aktivity a obětavosti jako Rudolf Kordas Sokolu. Chceme-li vzpomínat na historii bludovského Sokola, musíme se seznámit s životopisem tohoto člověka. Jeho životní osudy můžeme sledovat velmi podrobně také proto, že se dochoval jeho rozsáhlý vlastní životopis, který psal ve svých 85ti letech.

Rudolf Kordas

Narodil se 1. března 1873 v Dubicku do učitelské rodiny – otec byl ředitelem (v tehdejší terminologii nadučitelem) místní školy. Jeho dědeček, otec a později i Rudolf učili školní děti dohromady 109 let. Měl pět sourozenců. Od dětství jej otec učil hře na hudební nástroje. Postupně jej naučil hrát na housle, klavír, varhany, violoncello, basu, flétnu a kytaru. V roce 1884 nastupuje na reálku v Prostějově, studia ukončil maturitou

r. 1892 na učitelském ústavu v Příboře.

V posledním roce studia - 11. prosince 1891 – mu umírá na infarkt otec, o dvanáct dní později na tuberkulózu umírá starší bratr. Matka pak zármutkem pozbyla soudnosti a pomátla se. Dožila u dcery, která byla provdána za ředitele školy v Rovensku. Rudolf zůstal zcela bez prostředků, a aby mohl dostudovat, získal 25 zlatých stipendia, za což se musel zavázat, že bude po maturitě 10 roků působit v říši Rakouskouherské.

Učitelem

Od školdozorce okresu Šumperk a Zábřeh Františka Wicence (ředitele bludovské školy) byl pro svou hudební všestrannost ustanoven učitelem v Bludově s měsíčním platem 25 zlatých. Musel však jít půl roku zastupovat do Hrabanova. Zde se naučil jezdit na kole, které zdědil po zemřelém bratru. Byl to jeden z prvních bicyklů. Přední kolo mělo průměr 150 cm, zadní 30 cm. Šlapací pedály byly na předním kole. V den svých dvacátých narozenin r. 1893 nastoupil na školu do Bludova. Ubytoval se ve světničce obecního domu (v devadesátých letech dvacátého století zde byla kavárna Rosso) v prvním poschodí nad chodbou. V obecním době byla též obecní kancelář, jedna třída (druhá) bludovské školy. Dole bydlel přestárlý bývalý starosta obce (Josef Kotrlý), který z velkého majetku nehospodárností svého syna zchudl a dožíval z podpory dobrých lidí. V budově byl také obecní žalář a skladiště hasičského nářadí. Zde Rudolf Kordas bydlel dva roky.

Od vojenského odvodu v r. 1894 měl prázdniny let 1895 a 1896 pokaženy vojenským výcvikem, vždy dva měsíce. Učitelé tehdy neměli právo jednorozhodní služby k získání důstojnické hodnosti. Po vykonání této čtyřměsíční služby vlastní chodili v dalších letech na čtrnáctidenní cvičení, kterého se zúčastňovali s vojáky, kteří vykonávali tříletou základní vojenskou službu. Při cvičení zvaném feldmessing schüssen byl Kordasovi ustřelen kousek skráně. Píše, že jen centimetr chyběl, aby byl zasažen mozek.

Založení Sokola v Bludově

Jeho zemřelý bratr Alois byl členem Sokola ve Vídni a kromě kola po něm Rudolf zdědil i knihy. Zaujal jej obsah knih psaných zakladatelem Sokolstva Miroslavem Tyršem. Bludovou nejbližší byla sokolská jednota v Zábřeze, do které v roce 1895 vstoupil. K členství v Sokole přemluvil i svého spolužáka z reálky v Prostějově a v té době kolegu – učitele bludovské školy Vladimíra Valentu. Na cvičení do Zábřeha chodili dvakrát týdně pěšky.

Po dvouleté zkušenosti a poznatcích o vedení takové jednoty založil Sokol i v Bludově. Ve vzpomínutém životopise

Kordasova továrna na výrobu vápenopískového zboží na bohutínském kopci

Kordas píše, že Sokol založil proto, aby mohl vychovávat lid pevného charakteru, pokrokového smýšlení, bratrství, národního citění a ostatních vlastností vložených Tyršem a Fügnerem do sokolského programu. Byl přesvědčen, že prostřednictvím členů Sokola bude moci české obyvatelstvo snáze čelit národnostní rozpínavosti Němců, kteří v té době činili nátlak na bludovské dělníky pracující v šumperských továrnách kupř. i tím, že nutili své české zaměstnance, aby posílali své děti do německých škol, které i v ryze českých vesnicích zakládali pomocí školského spolku zvaného Schulverein. I v Bludově měli od jednoho do Bludova přiřazeného Poláka pronajatou chaloupku, ve které chtěli německou školu otevřít. Ze záměru sešlo mimo jiné i proto, že Rudolf Kordas zorganizoval bojkot šumperských obchodů bludovskými občany. Němečtí obchodníci pak odmítli finanční podporu Schulverein.

Okamžitě po založení sokolské jednoty se začalo se cvičením. Cvičilo 12 mužů v sále hostince Na Nové dvakrát týdně – v úterý a ve čtvrtek. V neděli se chodilo na vycházky, kde se trénovaly skoky. To, že počáteční nadšení neochablo, byla zásluha Kordasova – 15 let vykonával funkci náčelníka bludovské jednoty. Na každé cvičení musel připravit, stejně jako pro školu, písemnou přípravu vedoucího cvičení – žáků, dorostenců, dospělých oběh pohlaví, a to i po vzdělávací stránce. Teprve později se práce dělila i mezi ostatní členy, vyškolené vyššími sokolskými složkami. Kromě náčelnické funkce v bludovské jednotě byl 13 let okrskovým a župním náčelníkem (od roku 1912). Bludovská jednota stála jeho zásluhou u založení dalších 13ti jednot v širokém okolí – v Dolních Studénkách, Hrabanově, Českém Bohdíkově, Vyšehoří, Olšanech, Písařově, Jakubovicích, Horních Studénkách, Chromči, Sudkově a po první světové válce v Šumperku, Hanušovicích a Bohutině. Tyto byly nejprve pobočkami jednoty bludovské a po pečlivé přípravě se osamostatnily.

Krátce po IV. sjezdu sokolském v r. 1901 se utvořilo stavební družstvo s Kordasem v čele, které připravilo a zrealizovalo stavbu sokolovny. Stavba byla 12. června 1905 slavnostně otevřena (vzpomněl si někdo z dnešních bludovských Sokolů na letošní sté výročí?).

Osobní život a podnikání

V roce 1898 se oženil s Marií Jánětovou, dcerou starosty Jana Jáně (starostou v letech 1890-1907) z čp. 46. Dnes již tento statek neexistuje – v šedesátých letech dvacátého století byl zbořen a na jeho místě je dnes část akciové společnosti Agrega. Na poli patřícím k tomuto statku si manželé Kordasovi postavili domek čp. 355. Po druhé světové válce v něm bydlel a ordinoval MUDr. Karel Boleslav.

V manželství se postupně narodily čtyři děti – dvě dcery a dva synové, z nichž starší ve stáří jednoho roku zemřel. Starší dceři provdané Langerové, žijící v Olomouci, předal domek, mladší dceři provdané Blažkové předal mlýn na řece Moravě stojící na katastru Chromče, který zakoupil v r. 1913 a kde zřídil a provozoval vodní elektrárnu, ze které dodával elektrický proud do Chromče a na železniční zastávku Chromeč (dnes Bludov-lázně).

V roce 1908 otevřel s litovelským stavitelem Otakarem Doušou poblíž vápencového lomu na bludovsko-bohutínské hranici vápenku. Firma nesla hrdý název „Společná výroba všech druhů cementu, sádry, cihel, vápna a šamotového zboží i sochařského kamene“. Avšak naděje do podnikání vkládané se nenaplnily. Vápenka do konce první světové války spíš jen živořila, a tak byla Doušou v r. 1918 navržena k likvidaci a v r. 1924 v ní byla výroba definitivně zastavena.

Kordas vyvolal v roce 1910 v život další výrobu stavebnin, a to „Společnost pro výrobu vápenopískového zboží (cihel). Tohoto podnikání se účastnili i další

Pohřeb Rudolfa Kordase v roce 1970

bludovští občané – hostinský Jan Plod, obchodník František Krejčí a učitel Karel Talpa. Avšak ani tento pokus se nezdařil. Již před první světovou válkou Kordas ze společnosti vystoupil a během války byla výroba pro nedostatek odbytu zastavena.

Škola a veřejný život

Pracovní podmínky učitelů konce 19. a počátku 20. století v bludovské škole se zdají téměř nemožné. Rudolf Kordas vzpomínal, že nastoupil jako podučitel do čtyřtřídní školy, kterou navštěvovalo 400 žáků. Každá ze čtyř tříd byla přeplněna žáky – bylo jich údajně přes devadesát chlapců a děvčat vzrůstu většího než byl on. Třetí rok po nástupu v r. 1896 se podvolil zkoušce způsobilosti a byl ustaven definitivním učitelem tehdy již na pětitřídní škole v Bludově. Kromě učitelování se věnoval kostelní službě – za nadučitele Fr. Wicenece stíženého těžkým revmatismem hrál na varhany, nacvičoval zpěv v kostele a ve vzdělávacím spolku Svatopluk pro divadla. U hasičů dělal jednatele a cvičitele. Za záchranu 30 ks dobytka při požáru Žerotínova velkostatku v r. 1896 byl od hraběte Žerotína odměněn 5ti zlatými rakouské měny. Kordas vzpomínal, že trávil v kostele a ve škole v době adventní před Vánoce čas od 5 hodin ráno s malou přestávkou do 4 hodin odpoledne. Školní budovy byly ve čtyřech budovách a v r. 1911 měl ve třídě 120 žáků. Po penzionování správce školy se stal v roce 1911 prozatímním správcem již šestitřídní školy. Jeden rok docházel z Bludova do Chromče učit na dvojtřídku, kde druhý učitel nebyl, a tak učil polodenně v obou třídách.

Ne všemi bylo jeho pracovní vyžití oceňováno. Vzpomíná, že pro „sokolování“ byl mnohokrát udán a že místní farář František Ermis vynaložil velké úsilí, aby byl

z Bludova přeložen. Byl dokonce jeden rok v disciplinárním řízení. Byl udán i zemská školní radě, že pro „sokolování“ nemá čas na školu. Inspektor Ouředníček, kterého zemská školní rada vyslala, se však údajně předsvědčil, že se udání nezakládají na pravdě. Inspektor pak prý prohlásil: „Jsem s Vámi ve školní práci spokojen, konejte ji dále tak svědomitě a mimo školu si v mezích zákonů pracujte, jak za dobré uznáte a jak Vašemu svědomí vyhovuje“.

Pracovní vypětí – škola – Sokol – podnikání zřejmě způsobilo nemoc. Brněnský rentgenolog zjistil u Kordase čtyři žaludeční vředy. Proto byl dán r. 1925 předčasně na odpočinek s výslužným 92 % ze základu. Bylo mu 53 let.

Před odstoupením Bludova Německu v r. 1938 se s manželkou odstěhoval k dceři do Olomouce. V lednu 1939 se jeho zeť v Olomouci dozvěděl, že v bludovském domě, který Kordas rodině své dcery postoupil, se usadila rodina se třinácti dětmi z blízkého chudobince, a že hrozí znečištění hmyzem, který prý byl v chudobinci domovem. Proto rodina vyslala Kordase do Bludova, aby na obci zjednal nápravu a domek pronajal slušným lidem. Byl však zatčen, v domě byla zřízena četnická stanice, krátkou dobu byl vězněn v šumperské Robotárně. Ve vězení si podlomil již tak chatrné zdraví – pozbyl na váze 20 kg, které již nikdy zpátky nepřibrál. Po propuštění žil pod dozorem v Olomouci, kde v r. 1944 zemřela jeho manželka. Do Bludova se vrátil po osvobození v r. 1945 jako 72letý a znovu se zapojil do organizační práce v Sokole.

Osobně si jej vybavuji někdy v padesátých-šedesátých letech dvacátého století jako starého člověka, který, přestože byl starý, jezdil na kole. Na kolo „naskakoval“

zvláštním způsobem – zezadu. Při jízdě kolem něj plovávala černá pelerína – v té době již zcela neobvyklá.

Své politické postoje popisoval takto: „Má sokolská práce mi nedovolila se včlenit do některé politické strany. Když po první světové válce mne potřebovali v národním okresním výboře, tážice se, v které politické straně jsem zapracován, odpověď zněla: ‚V žádné. Já jsem Sokol a to vám musí stačit. Ne-li, nechám toto jiným.‘ Šlo to také. Setrval jsem do konce v tom výboře. Vždy jsem se snažil hájit pravdu, kárat nepravosti, milovati náš lid.“ Neměl rád klerikalismus (lépe řečeno římskokatolickou církev). Nezasíral sympatie k socialismu, hlásanému od počátku 20. století stranou národně socialistickou. Jeho nejbližší spolupracovníci v Sokole se stali starosty obce Bludov právě za tuto stranu – Jan Plod (1919-1922), František Krejčí (1922-1927), Alois Svozil (1927-1931), Petr Plod (1931-1937 – ten jediný byl starostou za stranu agrární).

Pohřeb

Rudolf Kordas zemřel 4. února 1970 doživ se téměř 97mi let. Tak jako mnohokrát v životě měl smůlu i v době smrti. Kdyby byl zemřel o několik měsíců dříve, stal by se jeho pohřeb s největší určitostí demonstrací podpory demokratickým ideálům, kterým zasvětil svůj život a které převálcovaly tanky „bratrských“ armád v srpnu 1968. Bludovská veřejnost očekávala důstojné rozloučení, ještě důstojnější, než byly pohřby Bohumila Stona a Jana Baslara v r. 1969 – také činovníků Sokola. Byla však zklamána. Zcela se naplnilo úsloví: „Čiň čertu dobře, peklem se Ti odmění.“ Ani jeden z účastníků pohřbu nesměl být oblečen v sokolském kroji, nesměl být nesen sokolský prapor, jehož ideovým autorem Rudolf Kordas byl a který pro tělovýchovnou jednotu Sokol Bludov pořídil. Rakev nesli požárníci (dnes opět hasiči), jejichž členem na přelomu 19. a 20. století byl, kteří se střídali se Sokoly v civilním obleku.

I přes zmíněnou náklonnost k socialistickým ideám (kvůli podpoře socialistických myšlenek šel do spousty otevřených střetů – ať již vítězných či neúspěšných) mu tedy raně normalizační režim neumožnil rozloučení odpovídající zásluhám, které o sokolské hnutí v Bludově (a nejen v Bludově) měl. Ačkoli nebyl, především v první polovině dvacátého století, osobností, kterou by všichni milovali a bezvýhradně přijímali (možná právě naopak), dostalo se mu více jak čtvrtstoletí po smrti velké pocty – byla po něm pojmenována jedna z bludovských ulic. A to se nepodařilo žádnému z jeho ideových protivníků.

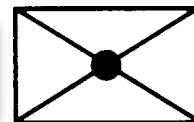
Stanislav Balík st., září 2005

Biografický slovník okresu Šumperk

V roce 2001 vydalo Okresní vlnstivědné muzeum v Šumperku velmi užitečnou příručku - Biografický slovník okresu Šumperk. Pro zajímavost z něj vybírám osobnosti bludovské.

-J.Di-

- **Adam, Stanislav**, nar. 30. 4. 1889 v Lošticích, zemřel 6. 7. 1974 v Brandýse nad Labem /okr. Praha – východ./ Učitel v Hrabnově, Štědrákově Lhotě, Bludově a Lošticích, koncertní houslista a hudební skladatel.
- **Adámek, Jarolím ThDr.** Nar. 14. 9. 1915 v Bludově, zemřel 18. 12. 1969 v Horní Poustevně /okr. Děčín/. Katolický teolog a pedagog, duchovní správce v Horní Poustevně u Rumburka, v 50. letech perzekvován, od r. 1968 působil na bohoslovecké fakultě v Litoměřicích.
- **Barnet, Josef Václav** /vl. jm. Směšný/, nar. 3. 7. 1907 v Bludově, zemřel 24. 2. 1990 v Praze. Malíř, po maturitě na reálce v Šumperku studoval na Akademii výtvarných umění v Praze, po několikaletém pobytu v Paříži působil v Praze, uplatňoval se především jako portrétista a krajinář.
- **Bezděk Petr**, nar. 5. 9. 1899 v Bludově, zemřel 10. 8. 1945 v Hrabnově. Řídící učitel v Hrabnově, kulturní a sokolský pracovník, za války člen ilegálního Národního sdružení čs. Vlastenců, následkům věznění v Terezíně podlehl krátce po válce.
- **Březina, Jan PhDr.** nar. 23. 10. 1877 v Bludově, zemřel 21. 9. 1962 v Praze. Středoškolský profesor v Olomouci, Přerově, Prostějově a od r. 1920 v Praze, přírodovědec a vlastivědný pracovník, autor Pamětí obce Bludova a vlastivědy šumperského a zábřežského okresu, od r. 1927 čestný občan Bludova.
- **Březina, Josef**, nar. 20. 1. 1896 v Bludově, zemřel 12. 10. 1944 v Drážďanech. Čs. Důstojník, plukovník dělostřelectva, za 2. světové války účastník protinacistického odboje, vězněn v několika nacistických koncentračních táborech a v říjnu 1944 v Drážďanech popraven.
- **Diviš, Alois**, nar. 5. 5. 1920 v Bludově, zemřel 20. 2. 1945 v Terezíně /okr. Litoměřice/. Před Mnichovem student šumperského gymnázia, za války člen odbojové organizace Národní sdružení čs. Vlastenců, zahynul ve vězení v Terezíně.
- **Dřimal, Karel** nar. 22. 4. 1875 v Medlovicích /okr. Vyškov/, zemřel 5. 5. 1945 v Terezíně /okr. Litoměřice/. Farář v Bludově, vlastenecký kněz, za 2. světové války vězněn nacisty a umučený v koncentračním táboře Terezín.
- **Ermis, František Alois**, nar. 4. 9. 1849 ve Frenštátě pod Radhoštěm, zemřel 3. 5. 1912 v Bludově. Vlastenecký farář v Bludově, organizátor českého školství v Bludově, v r. 1895 první předseda gymnazijní matice zábřežské.
- **Hlásný Karel**, nar. 22. 10. 1911 v Bludově, zemřel 28. 11. 1982 v Monterey /USA/. Čs. důstojník, podplukovník gen. štábu, účastník 2. zahraničního odboje v Anglii a SSSR a Slovenského národního povstání, po únoru 1948 emigroval do Austrálie a USA, instruktor na vojenské akademii v Monterey.
- **Indra, Bohuslav PhDr.**, ar.k 5. 10. 1891 v Bludově, zemřel 18. 2. 1961 v Velké Bíteši – Pánově /okr. Žďár nad Sázavou/. Čs. důstojník, účastník domácího odboje za 2. světové války, národopisec a literární vědec, autor sbírek Severomoravské písně lidové, Lidové zkazky severomoravského Horácka aj.
- **Indra Josef**, nar. 28. 11. 1865 v Bohutíně, zemřel 10. 6. 1934 v Šumperku. Učitel v Bludově, Hrabnově, Bohutíně a Sudkově, národní pracovník, funkcionář mnoha českých národních organizací, čestný občan několika severomoravských obcí.
- **Kašpar Adolf**, nar. 27. 12. 1877 v Bludově, zemřel 29. 6. 1934 v Železném Rudě /okr. Klatovy/. Malíř, grafik a ilustrátor klasických děl české literatury /Němcová, Rais, Jirásek aj./, v Kašparově vilce v Lošticích umístěn Památník Adolfa Kašpara, čestný občan Bludova a Loštic.
- **Kašpar, Alois**, nar. 29. 11. 1871 v Bludově, zemřel 10. 6. 1944 v Olomouci. Profesor učitelského ústavu v Olomouci, přírodovědec-entomolog, bratr malíře Adolfa Kašpara.
- **Kašpar Rudolf**, nar. 22. 10. 1821 v Bludově, zemřel 29. 7. 1896 v Bludově. Katolický kněz, vikář v Kroměříži a farář a děkan v Holešově, přírodovědec-ormitolog, spolupracovník olomouckého muzea.
- **Klimeš, Vladimír**, nar. 1. 7. 1910 v Bludově, zemřel 3. 8. 1983 v Praze. Novinář a pedagog, profesor fakulty žurnalistiky Karlovy univerzity v Praze, teoretik a historik novinářství.
- **Kordas, Rudolf**, nar. 1. 3. 1873 v Dubicku, zemřel 4. 2. 1970 v Bludově. Učitel v Hrabnově a Bludově, kulturní a osvětový pracovník, dlouholetý funkcionář Severomoravské župy sokolské, od r. 1905 čestný občan obce Dolní Studénky.
- **Kotrlý, Josef Cyril JUDr.**, nar. 4. 7. 1903 v Bludově, zemřel 26. 10. 1973 v Montrealu /Kanada/. Právník v Šumperku, Českých Budějovicích a Náchodě, politik, místopředseda České národní rady v Pražském povstání, po r. 1945 čs. konzul v Kanadě.
- **Koutný, Oldřich**, nar. 31. 1. 1914 v Biskupicích /okr. Svitavy/, zemřel 21. 10. 1970 v Plavči /okr. Znojmo/. Katolický kněz, jako novosvěcenec od r. 1939 působil v Bludově, za nacistické okupace pro odbojovou činnost vězněn v Terezíně, v 50. letech perzekvován a vězněn komunistickým režimem.
- **Kubiček, Metoděj**, nar. 23. 7. 1890 v Hrabnově, zemřel 3. 2. 1963 v Olomouci. Syn učitele Edvarda Kubička st., učitel a osvětový pracovník v Lošticích, Rudě, Bludově a po r. 1938 v Olomouci, člen a funkcionář Národní jednoty, Sokola, Čs. obce legionářské aj.
- **Marek, Jan**, nar. 21. 2. 1861 v Litenčicích /okr. Kroměříž/, zemřel v lednu 1935 v Modlingu /Rakousko/. Zahradník na zámku v Bludově, později důchodní bludovského panství, úspěšný ovocnář, vyšlechtil v Bludově jednu z oblíbených odrůd jableň – sudetskou renetu.
- **Medek, Václav ThDr.**, nar. 30. 8. 1922 ve Vyškově, zemřel 30. 10. 1982 v Praze. Profesor církevních dějin na bohoslovecké fakultě v Olomouci a Litoměřicích, historik a vlastivědný pracovník, v letech 1948 – 69 působil postupně ve Zvoli, Dubicku, Rapotíně a Bludově.
- **Pospíšil, Zdeněk**, nar. 20. 7. 1903 v Bludově, zemřel 5. 8. 1979 v Liptani /okr. Bruntál/. Zakladatel lázní Bludov, v listopadu 1944 předseda ilegálního okresního národního výboru v Šumperku se sídlem v Bludově, po květnu 1945 krátce předseda ONV v Šumperku.
- **Seidl, Jaroslav**, nar. 1898, čs. legionář pocházející z Bludova, zemřel 20. 2. 1919 v Petropavlovsku /Kazachstán/. Příslušník ruských legií, zemřel na skvrnitý tyf v nemocnici v Petropavlovsku.
- **Schwarzer, Adolf**, nar. 19. 1. 1916 v Bludově, zemřel 31. 3. 1945 v Bratrušově. Zámečník, člen odbojové skupiny severomoravských vlastenců, zavražděn gestapem 31. března 1945 na střešnici v Bratrušově.
- **Šejnost, Josef**, nar. 30. 5. 1878 v Těšenově /okr. Pelhřimov/, zemřel 9. 2. 1941 v Praze. Sochař a medailér, v letech 1898 – 1902 působil jako modelář u firmy F. Rollepaz v Šumperku, autor portrétu A. Kašpara na jeho pomníku v Bludově.
- **Šimůnek, Karel**, nar. 24. 7. 1887 v Bludově, zemřel 10. 1. 1920 v Kau /Rusko/. Učitel ve Švábenicích u Vyškova. Čs. legionář, nadporučík 6. pluku čs. legií v Rusku, zahynul na stanici Kau na sibiřské magistrále cestou k Vladivostoku.
- **Wicenc, František**, nar. 27. 4. 1844 v Písařově, zemřel 9. 8. 1915 v Bludově. Učitel v Bludově a okresní školní inspektor pro české a utrakvistické školy okresu zábřežského a šumperského.
- **z Žerotína, Karel Emanuel**, nar. 16. 8. 1850 v Bludově, zemřel 26. 12. 1934 v Bludově. Majitel bludovského panství, politik, moravský zemský místopodřízčí, poslední mužský člen roku Žerotínů, od r. 1890 čestný občan Bludova.

MUSELO TO DOJÍT AŽ SEM ?

Zvonění klíči, plná náměstí měst této republiky. Ano, to byl vzdálený sedmnáctý listopad roku 1989. Lidé chtěli změny a byli šťastni, že pomalu nastávají. Najednou byli jaksi ohleduplní jeden na druhého, navzájem si pomáhali. Nevidané na tu dobu, kdy jsme se probouzeli z údobí, kdy jeden špehoval a udával toho druhého. Kdy člověk člověku byl dravcem, jak nás to celá léta učili. Přišlo jakési období veliké tolerance a vzájemného pochopení. Krásná doba. Ale kdeže ty loňské sněhy jsou. Lidé už zase jsou na sebe navzájem navrčení, udýchané škodovky a trabanty vystřídala auta modernější, která jsou ovšem dražší a tak lidé začali skupovat auta z ciziny-ojetiny. Čím silnější a výkonnější motor, tím lepší. A silnice se začínají postupně měnit v závodní dráhy. Smůlu má ten, kdo se snaží jezdit tak, jak mu to ukládá vyhláška. Je teď takový trend hlavně u začínajících mladých řidičů, "nasekat" co nejvíce dopravních přestupků. Žádná ohleduplnost a tolerantnost. Své vykonává také chvat, řítíme se kamsi a ani už jaksi nevíme kam. A dopravních nehod přibývá. Bohužel i těch, které končí smrtí, zcela zbytečnou ztrátou lidského života. A své jistě má na nehodách alkohol. Je až k nepochopení, že někdo může ujednat za volant po pořádné pijatice. Ono je to do jisté míry jasné, kdo se

napije, přestane se ovládat a začne vyvádět. A teď taková malá úvaha. Není vlastně ono řízení dopravních prostředků jakýsi celibát-odloučení od neřesti alkoholu a jiných návykových látek? Celibát, který podepisuje vlastně dobrovolně každý, kdo úspěšně složí předepsané zkoušky (po údobí, které nebylo zrovna nejlehčí) a přebírá novotou vonící řidičský průkaz? Když se totiž nad tím vším zamyslíme (a ono myšlení hrozně bolí) přijdeme na jediné. Nikdo nikdy neví, kdy bude muset ujednat za volant. Odvézt svého blízkého do nemocnice, někde na jiném konci republiky ho zavolají nemocní rodiče. A pak ujedne za volant i ten, kdo má vypito a vyrazí zabíjet. Protože podle něj: "On přece musí vyjet, někdo ho přece potřebuje a soused nebude zrovna po ruce". Kdesi vzdáleně slyšíme cinkání klíčů na náměstích, už je slaboučký. Je to jaksi strašně dávno. A doba s sebou přinesla hodně změn. Mimo jiné i nové řidičáky-kartičky, ze kterých se již jaksi automaticky vytratily ony už málo známé kupony na proštípnutí při dopravním přestupku. Ale ony se nám vrací jako bumerang v podobě nové dopravní vyhlášky. Ano, je to ten dlouho diskutovatelný „bodový zákon“. A přece stačí jedno jediné pravidlo dobrého řidiče: "Pravidlo šťastného návratu". Tedy jezdíme všichni tak, abychom ve zdraví dojeli zase zpátky domů.

Frič Jaroslav

Plavba kolem světa na plachetnici Viktoria - 3.část

Vladimír Šimek

simibobr@seznam.cz, tel.: 00420608483857

VICTORIA znamená vítězství. A vítězství mohou být různá. Toto bude kraťoučkový příběh o lodi, partě lidí a jejich vítězství odvahy nad opatrnictvím. Vítězství vytrvalosti nad jistou krátkodobostí dnešní doby, důkazem, že když člověk něco chce dokázat, že to i dokáže. A záleží jen na něm, jak svých schopností užívá.

Roku 1519 vyplul portugalský mořeplavec Fernao de Magalhaes /španělsky zvaný Fernando Magallanes či zmodernizovaně Ferdinand Magellan/ s flotilou španělských lodí na cestu, která svým významem a velikostí jen stěží nalézá v dějinách poznávání světa konkurenci. Jejím cílem bylo najít západní cestu k ostrovům koření. Jaký to asi byl člověk, který musel čelit neznámým pevninám a mořím, nepřízní počasí i intrikám nepřátel? A jaké asi musely být podmínky na plachetnicích 16. století, když z 5 lodí a 250 členů posádky se vrátila jediná loď Victoria a na ní 17 mužů? Magalhaes sám byl zabit na Filipínách a jeho čin, zůstávající ve stínu Kryštofa Kolumba či Jamese Cooka, připomíná jen průliv mezi Ohňovou zemí a Patagonií a hvězdná mlhovina na noční obloze. Nebo jste snad až do této chvíle četli nebo jen slyšeli o replice některé z jeho lodí?

Necelých 500 let později se v malé zemi uprostřed Evropy, která nota bene ani nemá moře, sešlo několik lidí s cílem tuto křivdu napravit. S nápadem přišel enfant terrible nejen českého námořního jachtingu Rudolf Krauschneider. Člověk Magalhaesovi ne zcela nepodobný. Energický, cílevědomý, neuznávající jiné pravdy než ty jeho, tvrdě jdoucí za svým cílem, vždy proti hlavnímu proudu. Po návratu z tříleté plavby kolem

světa na ocelové jachtě Polárka začal kácet stromy v Orlických horách a řezat prkna. Brzy se kolem něj začali shromažďovat kamarádi, dobrodruzi, cestovatelé, romantici, snílci, idealisté, vypočítavci, hledači zážitků i sama sebe. Doslova stovky lidí. Ale těžká práce, skromné životní podmínky a nejistota úspěchu vytvořily síto, ve kterém uvízlo 12 nadšenců z celých Čech, jádro posádek Victoria a Polárky. Filosofie byla jednoduchá: kdo chce plout musí stavět.

Po roce bylo dřevo připraveno. V polském Kolobřehu Rudolf objevil rozestavěný trup dřevěné plachetnice, rozměrově blížící se naší představě Viktorky. Koncem 60.let ji začala budovat skupina Poláků kolem architekta Janusze Kirszaka. Po jeho tragické

smrti stavba usnula, až museli přijet Češi a spící Růženku probudit. Odbornou znalost jsme nahradili energií a chutí stavět a hlavně plout. Nerozeznali jsme sice dubové dřevo od teakového a běžně jsme topili mahagonem, ale do roka byl trup připraven k transportu do Čech stopem říčních lodí po Odře, německých kanálech a Labi. Platili jsme rumem. Jeden den táhnutí, jedna láhev. V Ústí nad Labem byla loď vyzvednuta na břeh, kolem postaven hangár, který se na další rok stal naším pracovištěm i domovem. 7 dní v týdnu tu pracovala desítky lidí o víkendech doplňená kamarády, studenty i důchodci. Vždyť stavba samotná byla úžasné dobrodružství.

1. srpna 1999 Viktorka a Polárka vypluly. Pro samou práci a starosti nebylo příliš času

na emoce a oslavy. Lodě byly naloženy na expedici, která byla plánovaná na 4 – 6 let. Náhradní prkna, hřebíky, vruty, nýty, nářadíRezervní plachty, ruční šicí stroj, lana, kladky, kauše, rasky..... Metrčky konzerv, těstovin, rýže, mouky, cukru, fazolí, čočky..... Palivové dříví a 2 metrčky uhlí. K tomu tuna pitné vody v nerezových nádržích. Stovky map a navigačních příruček. Benzín do generátoru na dobíjení baterií. 3 čluny, náhradní vesla, záchranné vesty, samonafukovací záchranný vor, signální pistole, světlice, vlajkový kód, dalekohledy. Přenosná svářečka, tiskařský lis a půl tuny knih. Je s podivem, že zbylo ještě nějaké místo pro posádku. Na Viktorii je celkem 12 míst, na každého čekala kóje 70 cm široká a 2 metry dlouhá s trochou prostoru pro osobní věci.

Po rozloučení ve Svinoústí nás Balt přijal vlnidně a mírný vítr a malé vlny nedaly okusit mořské nemoci ani zelenáčům na

palubách obou lodí. Zatím. Polárka protáhla Viktorii Kielským kanálem a Severní moře přichystalo první křest ohněm. Jen 3 dny plavby proti větru a 1/3 posádky využila krátké zastávky na německém ostrovu Helgoland k odchodu. I těm největším optimistům v té chvíli bylo jasné, že Viktorka není žádný regatovec, ale solidně stavěná těžká loď. I s používáním trojúhelníkových plachet, v 16. století neznámých, do větru téměř nestoupala. Nakonec jsme silnými proudy, mlhou, vrtnými plošinami i ohromným množstvím dopravních lodí v Severním moři propluli s příznivým větrem a Biskajský záliv nás dokonce uvítal několikadenním bezvětřím a hladinou jako na Mazurských jezerech. Další dny přinesly vítr 6 – 7 stupňů Beauforta v zádech a na jedinou ráhnovou plachtu Viktorka uhněla 6 uzlů. Po 17 dnech nepřetržité plavby kolem Evropy jsme dopluli do Lisabonu. Plavba ukázala spoustu nedostatků, které bylo třeba odstranit, ale ani práce nemohla zabránit symbolickému výletu do španělského města Sanlúcar de Barrameda. 20. září 1999 jsem tak stál na břehu, odkud přesně před 480 léty vyplul Magalhaes. Dál už Viktorka plula bez ochranného doprovodu Polárky, která se vrátila do Polska. Život na palubě začal zapadat do zaběhlých kolejí. 3 dvoučlenné hlídky se střídaly po 4 hodinách. Jeden člověk kormidloval, druhý se staral o navigaci a hlídal. Za dobrých podmínek to byl systém naprosto vyhovující, za špatného počasí nebo při obraťech bylo na palubě třeba každé ruky. Práce v lanoví, zvláště na rozbouřeném moři, byla atrakcí, kterou si každý rád odpustil a jen ti nejotřelejší jedinci ložili na stěžně pro potěšení. Viktorka navíc neměla motor, což je podobná opovážlivost, jako řídit kamión bez brzd ze Štětína do Warszavy. Dokud se sviští po dálnici, tak cesta příjemně utíká a stačí jen kroutit volantem. Potíže začínají, když je třeba se vyhnout jiným autům (lodím) nebo zastavit. Nemluvě o přecpaných ulicích (kotvištích) a parkování (přístavy).

Na Portoriku jsme se stali exotickým zpestřením mezinárodních ragat OpSail 2000. Vedle obřích a vypucovaných školních plachetnic vypadala naše Victoria jako Popelka, ale lákala stejný počet diváků jako velké lodě. Stále bez motoru jsme nemohli držet krok s posouvajícím se konvojem plachetnic, které v bezvětří startovaly své motory a pluly podle programu. Zakotvili jsme na Floridě, koupili a zabudovali motor a po úspěšně přečkané hurikánové sezóně v březnu 2001 vypluli dál. S 20 let starým, zgenerálováním motorem se plavba stala bezpečnější i pohodlnější. Kapitán Krautschneider mohl loď opustit. Byli jsme schopni plout sami a on se pustil do jiných projektů. Novým kapitánem se stal bývalý horník Jindřich Kuchejda, jak on říká: "Protože to nikdo jiný nechtěl dělat." Ale mezi vlastností dobrého kapitána patří zejména

rozvaha, trpělivost a zdravý selský rozum.

Přímá cesta z USA do Brazílie, na naši původní trasu, to je 3 000 mil Karibikem a podél pobřeží Jižní Ameriky proti větru a proudu a pro naši Viktorii to znamenalo velké atlantské kolečko. Vypluli jsme do bermudského trojúhelníku pověstného tajemnými zmizeními lodí a letadel. Ani my jsme neunikli jeho magii. Nevysvětlitelným způsobem se nám začaly ztrácet zásoby kubánského rumu a jen výjimečně veselá nálada na palubě zabránila vzniku paniky. Druhá cesta přes Atlantik na Azory byla studená, větrná, mokrá a rychlá. Tropickým sluncem rozeschlá paluba tekla jako staré necky a když přšlo venku, přšlo i vevnitř. Trvalo týden, než se paluba opět zatahla a my mohli odložit přšipláště a sbalit stany. To třetí plavba Atlantikem byla teplá a pomalá. Překročení rovníku se samozřejmě neobešlo bez návštěvy Neptuna, malé mořské víly a křtu posádky, která plula přes rovník poprvé.

Začátek roku 2002 zastihl posádku Viktorky v pilných přípravách na místo, kudy bychom museli plout, i kdybychom nechtěli. Magalhaesův průliv. K němu Magalhaes doplul 21. října 1520 už jen se 4 loděmi. Trvalo mu 38 dní, než 310 mil dlouhým průlivem proplul. Naše Victoria zakotvila u brány do průlivu Cabo Virgenes a čekala na vhodné počasí. Léto vrcholilo, teploty neklesaly pod 5°C. V některých užitných přílivy dosahují síly 6 – 8 uzlů a plout se dá jen s příznivým proudem. Jak naše plavba průlivem pokračovala, rostl i náš obdiv k Magalhaesovi a jeho mužům, až se z nich stali titáni. Jak dokázali bez znalosti průlivu, přesných navigačních prostředků a map, meteorologických předpovědí a samozřejmě bez motoru proplout takovým labyrintem? Ne nadarmo se říká, že dříve byly lodě dřevěné a námořníci ze železa, kdežto dnes je to spíše obráceně.

Pobyt na jihu jsme si prodloužili ještě plavbou kanály Západní Patagonie. Šířka průlivů kolísá od několika metrů po 5 mil v kanálu Messier. Silné proudy a nestabilní počasí doplňují prudké spádové větry španělsky zvané rchas. Plout se doporučuje jen za denního světla kvůli plovoucím kram utržených z ledovců. Příroda této části světa je neskutečně krásná, je to jako plout ve Vysokých Tatrách. Její nepřístupnost ji ochránila před masovou turistikou i zástupy jachtařů.

Magalhaese neznámý oceán přivítal tak dobrým počasím, že mu dal jméno Océano Pacifico – Tichý nebo Klidný oceán. Nás naopak překvapil bouří u ostrova Mocha, která roztrhala hlavní plachtu a rádi jsme se schovali do dobře chráněného chilského přístavu Talcahuano. Jako všude, i zde byla Viktorka středem pozornosti a výjimkou nebylo ani 50 návštěv během jednoho dne. Vrcholem byl pirátský přepad členů Bratrstva pobřeží

– Hernandad de la Costa. Dřívější pirátská organizace dnes sdružuje lidi spjaté s mořem a je výlučně pánským klubem. V Talcahuano jsme loď připravili na plavbu Pacifikem a v dubnu 2002 vypluli. Na plachtách se běhaly nové záplaty a podpalubí bylo přeloženo proviantem. První zastávka byly málo známé ostrovy Juana Fernandez. Jeden z nich vešel do historie jako místo, kde skotský námořník Alexandr Selkirk strávil osamocené 4 roky a 4 měsíce a stal se Danielu Defoovi inspirací pro slavný román Robinson Crusoe.

Neméně přitažlivý a ještě více izolovaný ostrov uprostřed tichého oceánu je Pitcairn, útočiště části vzbouřenců z fregaty HMS Bounty. Osudy kapitána Williama Bligha a vůdce vzpoury Fletchera Christiana jsou dobře známé z hollywoodských filmů. Na překrásném ostrově o 5 kilometrech čtverečních bez letiště a přístavu dnes žije 47 potomků vzbouřenců a život v tak malé komunitě musí přinášet problémy, o jakých se nám ani nezdá.

Už od dob objevení polynéských ostrovů se o nich šíří pověst pozemského ráje. Ale časy se mění. Tahiti je rušným turistickým centrem se všemi klady a zápory, které k tomu patří. Málo navštěvované jsou ještě Gambierovy ostrovy. Poprvé od Jižní Ameriky jsme kotvili na klidné hladině překrásné laguny. Tu si je možné představit jako obří hnce planktonní polívkou, ze které těží tisíce druhů živočichů všech částí potravinového řetězce. Tradiční obživu obyvatel – rybolov – komplikuje rozšíření nemoci ciguatera, která činí maso některých druhů korálových ryb jedovatým. Na ostrovech není nikoho, kdo by nemoc neprošel. Jako výnosnou alternativu tu místní lidé, Francouzi a čínské komunity pěstují perlorodky a Gamiery jsou vyhlášené svými černými perlami, které jsou pro básníka kapkou ranní rosy po tmavé noci ozářené slunečními paprsky. Rozlehlým souostrovím Tuamotu, proslulým díky "atomovému" atolu Mururoa.

Zatímco v Atlantiku byli delfini či velryby téměř na denním pořádku, Tichý oceán kytovci jakoby šetřil. Ale setkání se dvěma plejtváky malými, nejmenšími zástupci velryb, patřilo mezi nezapomenutelné. 2 hodiny plavali tito osmimetroví drobečci těsně za zádi, doslova na dosah ruky. Ale nejkrásnějšími rybami (přesněji parybami) jsou žraloci. A mezi nimi bezkonkurenčně kraluje žralok dlouhoploutvý. Tento dravec žijící jen na otevřeném moři má podle odborníků na svědomí mnoho obětí námořních katastrof, ale jeho elegance mě přinutila abych zapomněl na strach a skočil za ním. Překrásný tvor připomínající kosmickou loď důstojně kroužil okolo a i když jsem si nedělal iluze o jeho mirumilovnosti, užíval jsem si chvíle strávené s jedním z nejkrásnějších živočichů naší planety v jeho přirozeném prostředí.

Jen o jediném místě naší plavby mohu s čistým svědomím prohlásit, že se hemžilo žraloky. 3 druhy žraloků útesových tvořily

všudypřítomnou kulisou laguny atolu Suvarov, spolu s korálovými rybami, barakudami, rejnoky manta nebo obrovskými murénami. Suvarov má být také úkrytem záhadného pokladu zakopaného zde v roce 1855 a do povědomí vešel jako místo dobrovolného odloučení Novozélandčana Toma Nealeho, který zde sám žil v 50. letech 20. století.

Hurikánová sezóna v Jižním Pacifiku trvá od listopadu do března a drtivá většina plachetnic se před ní jezdí schovat na Nový Zéland, který je teoreticky mimo dosah tropických bouří. Cesta za bezpečím ovšem nemusí být jednoduchá. Kdo vypluje příliš brzy, riskuje plavbu končící zimou více na jihu. Vypluje-li se příliš pozdě, šance na setkání s nějakým časnějším hurikánem se zvětšuje. Navíc na přímé trase Tonga – Nový Zéland leží dva korálové útesy: Severní Minervin a Jižní Minervin útes. Za dobrého počasí a se znalostí pozice vjezdu do laguny využívají mnohé jachty Severní Minervin útes k několika dnům odpočinku a možnosti zpestřit loďní jídelníček o korálové ryby a langusty. Stejně tak tomu bylo v případě posádky americké jachty, která po severním útesu zamířila přímo na Nový Zéland. Kapitán pomocí počítače a elektronických map naprogramoval autopilota přímým kursem a nevěšil si, že v cestě leží Jižní Minervin útes. V noci a za přílivu na něj najeli.

110 mil na jih od království Tonga leží ještě jeden ostrov Ata. Až do poloviny 19. století byl obydlen, ale peruánští lovci pracovních sil unesli všechny muže a tonžský král nařídil bydlícím ženám a dětem přesídlit na hlavní ostrov Tongatapu. Krom příležitostných ztroskotání je velmi nepřístupný ostrov opuštěn. Nám se výsadek podařil a tak jsme na Atě, jako každá správná plachetnice hodná toho jména, zanechali poklad Victorie. Co to je, nemůžu prozradit, pak by už nebyl

tajemný. Zbývající cestu na Nový Zéland jsme zdolali v jen těžko překonatelném rekordu. Zatímco většina jachet zvládá 1 000 mil za týden, maximálně 10 dní, my jsme pluli dní 30.

Na Novém Zélandu Viktorii čekalo další vytažení z vody. Do částí pod čarou ponoru se pustily sáňe lodní, hrozba všem dřevěným lodím. Až 30 cm dlouhý měkkýš se živí planktonem a dřevem. Zatímco zvenčí je dírka ne větší než jeden milimetr, zevnitř se lodní obšívka mění ve spleť chodbiček o průměru 1 centimetr. Napadené dřevo jsme museli vyměnit, celou loď oškrábat od porostu řas a drobných mořských živočichů a znovu natřít antifoulingem. Plachetnice je zkrátka jako žena, vyžaduje neustálou pozornost a péči a každé zanedbání se dříve či později vymstí. V novém kabátu a s doplněnou posádkou vyplula Victoria na sever k Vanuatu, pestrobarevnému souostroví mnoha kultur. Ač 2 a půl měsíce po konci hurikánové sezóny nás v Banksových ostrovech dohnal hurikán Gina a roztrhal 2 plachty. Nízká cena za průjezd hurikánem.

Prořítli jsme se Korálovým mořem, protáhli se plytkou Torresovou úžinou a zakotvili u břehů Austrálie. Viktorii čekaly vody neklidného Indického oceánu. Zpočátku slabé větry vystřídaly tradičně silný jihovýchodní pasát a 1924 mil z Kokosového ostrova na Rodrigues Viktorie zvládla za neuvěřitelných 16 dní. Ostrov Rodrigues, patřící k sousednímu Mauritiu, byl jeden z mnoha příjemných překvapení celé naší cesty. Z původních několika dní odpočinku se vyklubaly 3 týdny dovolené. Zvláštní je, že většina plachetnic na Rodriguesu staví jen na doplnění zásob nebo se mu vyhýbá vůbec. Všichni jezdí na Mauritius a Réunion a pak přímou cestou do Jižní Afriky. Kvůli slabým a proměnlivým větrům doporučuje plout 100 až 115 mil na jih od Madagaskaru, ale my jsme pokušení neodolali. Madagaskar

byl nejhudší zemí, kterou jsme navštívili a Viktorka po 2 letech první jachta v největším přístavu na jihu Fort Dauphin. O plavbě podél pobřeží jižní Afriky se mezi jachtaři mluvilo už od Austrálie. Jen málokterá oblast světa má tak špatnou pověst jako tato část Indického oceánu. Když se silný Agulhaský proud střetne s bouří z jihozápadu, mohou vzniknout tak extrémní podmínky, že v námořních mapách jsou varování před vlnami až 20 metrů velkými. Taktika je vyplout na chvostu tlakové níže s předpovědí na několik dnů dobrého počasí a pečlivě sledovat barometr. Ihned po vyplutí je třeba se dostat do středu proudu a využít maximálně jeho sílu. Pokud další bouře zastihne plachetnici na cestě, je třeba okamžitě proud opustit a přiblížit se pobřeží. Naše plavba kolem Jižní Afriky proběhla bez větších příhod. Za zmínku stojí fantastický výkon

Victorie, kdy díky proudu a silnému větru uplula 184 námořních mil za 24 hodin. Ani mys Dobré naděje si nedal zadat se svou pověstí a připomněl svůj dřívější název mys Bouří.

Atlantik jsme už považovali za náš domovský oceán a plavba z Kapského Města byla pohodlnou záležitostí s pasátem v zádech. Přibližně v polovině leží skalnatý ostrov Svata Helena, přírodní pevnost a místo Napoleonova exilu. V Brazílii jsme obepluli nejvýchodnější výběžek jihoamerického kontinentu – Cabo Branco – a vydali se na poslední, pátou, přeplavu Atlantiku. 3 220 mil dlouhou trasu jsme zvládli za 43 dní a cestou slavili i první českou námořní svatbu. Blanka a Pepa, jachtařská posila z Čech, se po měsíci na moři rozhodli využít příležitosti a mít veselku. Štěstí jim přálo, plulo nás přesně akorát.

Nevěsta, ženich, kapitán jako oddávající a dva svědci. Jen fotograf chyběl. A jakoby i Victoria vytušila, že se děje něco neobvyklého! Jinak plachtami téměř nevyvážitelná loď plula ten den úplně sama! Na Azorech jsme potkali další českou plachetnici Dandy, vracějící se z dvouleté expedice v deltě Orinoka.

Victoria není high-tech jachta. Není ani plovoucí reklamou čemukoli. Stavěli jsme ji a pluli bez podpory sponzorů a médií. Není ani dokonalou replikou lodí 16. století ani výsledek experimentální archeologie. Je to splněný sen a dobrodružství. A jako každé pravé dobrodružství bylo spojeno s těžkou prací, námahou a odříkáním. Odměnou je znalost. Znalost Země a jejích obyvatel. A zejména sama sebe.

Koncerty vážné hudby

Už deset let existuje při Kulturním domě Bludov obnovený Kruh přátel hudby. Za tu dobu se v Bludově uskutečnilo téměř 100 koncertů, na kterých vystupovali umělci z celé republiky i zahraničí. Mnohé špičkové umělce můžeme slyšet díky panu Janu Morávkovi, který zajistí pro umělce v okolí vždy koncertů několik. Tím cena za honorář, která by jinak byla pro nás nedostupná, klesá na takovou výši, že se stává přijatelnou. V současné době se koncerty odehrávají v obřadní síni bludovského zámku.

V letošním roce, tak jako i řadu let předcházejících, jsme obdrželi mimořádnou finanční dotaci ve výši 13.000,- Kč s pochvalou za kvalitu naší koncertní sezóny od Nadace Český hudební fond Praha.

-J.Di- *Dechové kvinteto ACADEMIA – jeden z posledních koncertů KPH*

PTÁČATA

Dětský pěvecký sbor PTÁČATA, který byl při Kulturním domě Bludov založen v r.2002, zahajuje po prázdninách opět svoji činnost. V minulé sezóně dosáhl sbor pod vedením p. uč. Ester Muroňové několika významných úspěchů. Jedním z poslední doby bylo získání stříbrné medaile v kategorii B na soutěži pěveckých sborů MUNDI CANTANT OLOMOUC 2005. Soutěže se zúčastnily desítky sborů z celé republiky i zahraničí a konkurence byla opravdu velká.

Pěvecký sbor přijímá nové členy, děti z MŠ a z 1. i 2. stupně základní školy. Hledáme také klaviristu, improvizátora a listáře pro doprovod sboru. Zájemci se mohou hlásit v kulturním domě.

-J.Di-

CO NOVÉHO V KNIHOVNĚ

DARY OD BLUDOVSKÝCH ČTENÁŘŮ A ZÁROVEŇ AUTORŮ PUBLIKACÍ, ZA KTERÉ MÍSTNÍ KNIHOVNA DĚKUJE:

PŘEHLEDNÁ A DOLOŽENÁ ZPRÁVA O PŘÍČINÁCH NĚKOLIKA FYZIKÁLNÍCH JEVŮ - napsal /FRANTIŠEK PLHÁK/

popis střetů bodu s rovinou a aplikace výsledků na Michelsonův pokus - jednu z opor teorie relativity. Změna hmotnosti a energie při pohybu, princip setrvačnosti.

Spis prošel částečnou recenzí na jedné z fakult UK a příslušné opravy jsou na posledních listech. Dosud nebyl zveřejněn.

HISTORIE BLUDOVSKÉ HUDBY /FRANTIŠEK PAVLŮ/

od roku 1914 až do roku 1937. Tyto informace o činnosti kapely získal autor z poznámek svého otce. Františka Pavlů. Opis proveden v roce 2005.

KOSTELÍČEK BOŽÍHO TĚLA U BLUDOVA /FRANTIŠEK PAVLŮ/ s fotografiemi.

BLUDOVSKÉ PAMÁTKY /FRANTIŠEK PAVLŮ/ - zpracováno roku 1996.

ATLAS KVĚTIN Z BLUDOVA A OKOLÍ /FRANTIŠEK PAVLŮ/

nádherné fotografie autora s popisem lokality, výskytu, dobou květenství - z let 2000 - 2004.

Z NOVÝCH KNIH

BATIKOVÁNÍ /DIANA LIGHTOVÁ/

originální oděvní a bytové doplňky, 21 báječných nápadů.

RODINNÝ DŮM /HELENA ČERNÍKOVÁ/

rekonstrukce a modernizace.

ROCK STARS /HEINZ ZAK/

pro svoji novou obrazovou publikaci doprovázel autor - horolezec a fotograf - v posledních pěti letech více než 70 nejznámějších představitelů sportovního lezení, fotografoval je v mnohých obtížných cestách a osobně je poznával v rozhovorech. Takto se mu podařilo dokumentovat jejich význam pro sport, ale také jejich osobní postoj k lezení a k životu.

PŘÍPADY KATARA Z ISINU /JOSEF SEDLÁŘ/

případ ženy, která nepromluvila...

JEŽÍŠŮV BRATR /ANTONÍN RAŠEK/

že také Ježíš měl svůj stín, který se za ním táhl, kamkoli se pohnul, o tom evangelia mlčí. Vedle líčení konfliktního soužití Mariiných synů se autor pokouší rekonstruovat Ježíšův komplikovaný vztah k ženám, který je dosud zahalen tajemstvím.

BEATOVÁ POEZIE**/KATEŘINA VONDRÁČKOVÁ/**

výběr z poetických textů v beatové hudbě autorů žijících hracími.

ZPĚT K PRAMENŮM**/BEDŘICH LUDVÍK/**

narozen v Šumperku - putování k neznámým pramenům známých řek.

VLASTA FABIÁNOVÁ**/LADISLAV CHMEL/**

pěkně život to byl - pro obdivovatele hereckého umění - s fotografiemi.

PRVNÍ KNÍŽE ANEB PŘEDTUCHA MOCI /JIŘÍ BÍLEK/

historický román.

SPIKNUTÍ /HANS HELLMUT

KIRST/ román z období fašistického Německa.

RODINA Z DIVOČINY /KOBIE

KRUGEROVÁ/ veselé i nostalgické vzpomínky na kouzelná místa a dobu, kterou nelze vrátit zpět...

ZVĚROLÉKAŘ NA BLATECH

/JAMES HERRIOT/ vyprávění o úspěších i omylech, životních výhrách i klopýtnutích, s nimiž se každý musí vyrovnat. Autor to dokázal s nepřekonatelným, jedinečným humorem, který je opravdu nadčasový - a proto si získal srdce čtenářů na celém světě.

LHÁŘ /STEPHEN FRY/

provokativní humoristický román vůdčí osobnosti britské kulturní scény.

ČERNÍ ANDĚLÉ /RUPERT BUTLER/

historie zbraní SS.

CESTA DOBYVATELŮ /OSMAR WHITE/

reportáž očitého svědka o Německu v roce 1945.

SMRT STARÉ POSLUHOVAČKY

/AGATHA CHRISTIE/ detektivka.

UMĚNÍ ODEJÍT /RODERIC JEFFRIES/

z případů inspektora Alvareze - od anglického špičkového autora detektivního žánru.

MĚSTO NETVORŮ /ISABEL ALLENDE/

dobrodružný román z okolí Amazonky.

LES PYGMEJŮ /ISBEL ALLENDE/

pokračování románu - příběh ze světa plného kontrastů, moudrosti a duchovního prostředí.

VSTUP DO RÁJE ZAKÁZÁN

/JARMILA LOUKOTKOVÁ/

román s problematikou současné ženy.

ZKÁZA LÉTAJÍCÍHO MĚSTA

/PAUL STEWART/

kronika SVĚTAKRAJE - další díl dobrodružství neohroženého kapitána létajících pirátů zdaleka nejsou u konce...

CESTOU NECESTOU /EVA KUBEŠOVÁ/

výlety pro celou rodinu - kniha vám poradí, kam se vypravit na výlet pěšky, autem i na kole, abyste stihli navštívit všechny důležité historické památky, zvláštnosti či přírodní zajímavosti a ještě si přitom aktivně odpočinout.

TO NEJLEPŠÍ Z VEČERNÍČKŮ

výbor z knih edice Ahoj děti - Dobrou noc - ke 40.výročí vzniku televizního pořadu Večerníček .

HOLINKOVÁ S. - MÍSTNÍ KNIHOVNA.

- Placená inzerce -

SMP Severomoravská
plynárenská

RWE Group

Vážení zákazníci,

nejbližším kontaktním místem SMP ve Vašem regionu je kancelář
smluvního partnera SMP

**TESPO - topenářské
centrum s.r.o.**

Žerotínova 36

787 01 Šumperk

Tel.: 583 346 859

e-mail: montaze@tespo-su.cz

web: www.tespo-su.cz

Otevirací doba

Pondělí 8.00 - 12.00 13.00 - 17.00

Úterý 8.00 - 12.00 13.00 - 15.00

Středa 8.00 - 12.00 13.00 - 17.00

Čtvrtek 8.00 - 12.00 13.00 - 15.00

Pátek 8.00 - 12.00

U nově plynofikovaných objektů

- přijímá žádosti o připojení k distribuční soustavě
- přijímá žádosti o dodávku zemního plynu
- uzavírá smlouvy na dodávku zemního plynu
- provádí montáže plynoměrů (bezplatně)

U stávajících zákazníků SMP přijímá

- žádosti na změnu odběratele
- žádosti na změny v kupních smlouvách
- žádosti na demontáž plynoměru

Zákaznická linka SMP 840 111 115

(v pracovní dny od 6 do 20 hod.,
vždy za cenu místního hovoru)

Pohotovostní linka SMP 1239

(nonstop, pouze v případě poruchy)

www.rwe-smp.cz

Komplexní
služby v oblasti
plynifikace

Z důvodu poklesu zájmu zákazníků o hotovostní platby **ruší SMP od 1.9.2005 veškeré platby v hotovosti** na zákaznických kancelářích. Bližší informace o jiných způsobech platby za odběr zemního plynu vám poskytnou pracovnice smluvního partnera nebo také na www.rwe-smp.cz.

adresa: Lázeňská 557, 789 61 Bludov

e-mail: monada@monadadrink.cz

tel.: +420 583 284 819

fax: +420 583 284 829

NOVĚ - SIRUPY !!!

- ::: Vysoce kvalitní sirupy přímo z výroby Monáda Bludov
- ::: Garance kvality a hustoty
- ::: Doporučené ředění u většiny 1:27
- ::: Různě příchutě, super cena, balení v PET po 0,5 l
- ::: Jeden z nejkvalitnějších sirupů na našem trhu
- ::: Ve výhodném balení 4 příchutě
- ::: Prodej celého sortimentu za velkoobchodní ceny na vrátnici

POŘADÁTE SPORTOVNÍ, KULTURNÍ ČI JINOU AKCI? DODÁME VÁM KOMPLETNÍ SORTIMENT NEALKO NÁPOJŮ!

KIWI
(1:27)

MALINA
(1:19)

CITRON
(1:27)

POMERANČ
(1:27)

PÁNI Z BLUDOVA VÁS BAVÍ

Skupina historického šermu „Páni z Bludova“ připravují pro Vás na rok 2006 následující akce:

- Dětský maškarní karneval v KD – únor
 - Pálení čarodějnic /Rej čarodějnic/ Vlčí důl – duben
 - Kácení máje /Nelitostná řež o májku/ Vlčí důl – květen
 - Dětský den /pohádkový les/ U Kostelíčka – červen
 - Rytířské klání /Středověký hodokvas/ zahrada KD – srpen
 - Středověk /Výstava zbraní/ v KD – říjen
 - Mikulášské besídky pro děti – prosinec
- Za Pány z Bludova Martin Schauer*

PEDIKÚRA

V Kulturním domě Bludov zahajuje opět činnost

31. října, 14. listopadu 2005 a každé další sudé pondělí od 13:30 hodin
Objednávky na tel.: 737 843 650.

Farní knihovna nabízí

Opera: Anna Hostonská průvodce operní tvorbou (poezie)
Popelka Nazaretska: Václav Renč
Soretánské světlo: Václav Renč
Rouška Verončina: Jan Zahradníček
Ježíškova košilka: Jan Zahradníček
Na prahu ráje: J.V. Sládek
Spisy XIX: Zeyer Julius
Olgerg Gejštor: Zeyer Julius
Kytice: J. K. Erben

Farní knihovna je otevřena každý čtvrtek 17:30 - 19:00 hod.

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme obecnímu úřadu a hlavně panu starostovi Ing. Pavlu Stonovi za prosazení opravy cesty na Bludoveček.

Ještě jednou děkují obyvatelé Bludovečku.

UPOZORNĚNÍ

Společnost MEDIASERVIS s r. o. Ostrava, divize Zábřeh n. Moravě (zabývající se doručováním tisku) hledá pro doručovací obvod DO-1 Bludov brigádníka na dobu 10 dní, v měsíci listopadu. Jde o lehčí práci, charakter: doručování tisku abonentům. Vhodný přívydek pro ženy na mateřské dovolené a důchodce.

V případě zájmu kontaktujte prosím našeho zaměstnance: p.FRIČ Jaroslav, PhDr. J. Březiny 416.

Telefon: 583 238 511, 776 218 720.

Další informace na telefonu: 602 594 168.

Případný zájemce s námi může spolupracovat, pokud mu bude práce vyhovovat, i v r.2006. Výše zmíněný pracovník naší společnosti Vás do práce zaškolí a k práci zapůjčí pracovní manuál.

Břišní tance

Orientální tanec je lékaři i ortopedy doporučován jako výjimečná terapeutická metoda: dělá totiž ženy mladé a krásné. Málokdo vůbec ví, že tanec má terapeutické účinky, všichni si myslí, že je to jen třepat zadečkem, přitom je to výborná terapie pro tělo i duši. V neposlední řadě působí jako jakási droga štěstí - je skvělou terapií proti depresím, špatné náladě a dennímu stresu. Je univerzální pohybovou terapií pro ženy každého věku.

Začínáme od října, každou středu v 18:30 v tělocvičně školky Bludov.

Příhlášky a informace na čísle: 777 158 463

*Těším se na Vás
Tereza Snášelová*

Billiard club Bludov

V polovině září proběhl devátý ročník turnaje Alf cup. Zúčastnilo se ho celkem 14 hráčů.

Organizátory potěšila účast omladiny a zklamala neúčast části staré gardy. Po mnohahodinovém boji v turnaji zvítězil Milan Hroch a stal se teprve třetím hráčem, který v devítileté historii Alf cupu vyhrál. Ve finále porazil 4:3 Josefa Komendu, vítěze sedmi ročníků. Tím třetím, který Alf cup vyhrál, byl v roce 2000 Martin Heděnc.

Dobré výsledky podali reprezentanti klubu na prvním podniku turnajové série v Litomyšli. J. Komenda skončil třetí a Marek Švesták sedmý.

PRODEJE v kulturním domě

listopad 2005

Pátek 4. 11., Pondělí 7. 11., Středa 9. 11., Pátek 11. 11.

Úterý a Středa 15. a 16. 11. - levný textil Pátek 18. 11., Pondělí 28. 11.

Navštivte jedinečnou výstavu Gotického a renesančního umění ve Vlastivědném muzeu v Šumperku.

Uvidíte skvělou kolekci dvaceti plastik madon a světců, obrazy, rekvíře, monstrance, kropenky, knihy, ornáty a dokonce i nejstarší zvon regionu ze 14. století. Na výstavě jsou po dlouhé době opět na veřejnosti představeny cennosti, které byly v posledních desetiletích svezeny z kostelů a uloženy na Arcibiskupství olomouckém. Po ukončení výstavy dne 6. listopadu 2005 budou exponáty opět navraceny zpět do depozitářů a jejich prezentace v takto ucelené podobě se již zřejmě nebude opakovat. Nepochybně tedy unikátní příležitost a přijďte si prohlédnout Madonu z Krášteřce z roku 1370 nebo nádhernou "zázračnou" Madonu z Branné. Přijďte se přesvědčit o tom, že lidský talent a zručnost přetrvávají věky a že i v našem regionu vznikla již ve 14., 15. a 16. století skvělá umělecká díla.

KŘÍŽOVKA S TAJENKOU

Tajenku dnešní křížovky můžete posílat do 15. listopadu 2005.

NÁPOVĚDA: LSA	HNACÍ ČÁST AUTA	NÁM BLÍZKÝ SAVEC	CHŇAP	OZNAČ. NAŠICH LETADEL		ŽÁK VOJENSKÉ ŠKOLY	MÝLKA	PRES	INIC. HERCE NOVÉHO	UKAZ. ZÁJMENO	BROUSEK	1. ČÁST TAJENKY
PŘÍSTAVNÍ HRÁZ					POUŤOVÁ ATRAKCE							
PROTIVA					AMINOVÁNÍ HROMADA							
ODHAD VÝLEDKU				KDYSI ZAST. FOŠNY					DRUH PLACHET- NICE	SLOVEN. IR ZVUK ZVONKU		
SPZ OLOMOUCE			SOUBOJ SOUKROMÝ PODNIK					INIC.ČÍSLERA A NEKUDY SKOBY				
NÁVOD K PŘÍPRAVĚ JÍDLA							VELMI TEPLÝ HUD.NÁSTROJ					
	VYŠKRT- NUTÍ	POČÍTAČOVÁ ZKRATKA KOST ZAD				PLES KILOGRAMY				ČES.MĚSTO ZN.ZUBNÍ PASTY		
POTÁHNUTÍ CIGARETY					NÁPOJ POHYB VZDUCHEM						NEPŘE- KÁŽET	OPAK K DALEKO
ČÁST PRAHY									STROM KUCHYŇSKÁ SUROVINA			
ZKRATKA NAŠEHO BÝVALÉHO DENÍKU			MUŽSKÉ JMÉNO	DOM.ELIŠKA VYSOKÁ KARTA				SMĚL BŮH SLUNCE				
PAPÍR LEPENÝ NA ZEĎ							2. ČÁST TAJENKY DOBA					
	SEK ZAČÁTEK ABECEDY				INIC. HERCE POSTRÁ- NECKÉHO	MODERNÍ POZDRAV PŘEDLOŽKA				POHÁDKOVÁ ZEMĚ ZN.LUTECIA		
ŠKOLNÍ BRAŠNA								CHLAPEC				
NOČNÍ PODNIK				DOMÁCÍ HLÍDAČ				VOZIDLO				

Dnešní tajenka skrývá název jedné z nejvzácnějších na Bludovsko zavlečených rostlin.